

Instanța de fond: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău
Judecătorul: D. Dulghieru,
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: M. Guzun, Iu. Cotruță, N. Simciuc,

ÎNCHEIERE

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Ion Druță,
Nicolae Craiu,
Dumitru Visternicean,

examinând recursul declarat de Întreprinderea Mixtă Tipografia „Tipopres”
Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu
Răspundere Limitată „Proalfa-Service” împotriva Întreprinderii Mixte Tipografia
„Tipopres” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la demolarea construcției-anexă
la imobil edificate ca urmare a reconstrucției și extinderii imobilului și acțiunea
reconvențională depusă de Întreprinderea Mixtă Tipografia „Tipopres” Societate cu
Răspundere Limitată, Firma de Producție și Comerț „Alfa-Agil” Societate cu
Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Proalfa-Service” cu
privire la demolarea construcției,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 28 martie 2017,

C O N S T A T Ă :

SRL „Proalfa-Service” la data de 25 septembrie 2012 s-a adresat cu cerere de
chemare în judecată împotriva ÎM Tipografia „Tipopres” SRL, prin care a solicitat
demolarea construcției-anexe la imobilul bloc Q din str. Alba Iulia, nr. 75,
mun. Chișinău, edificate de pârât ca urmare a reconstrucției și extinderii imobilului.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că deține cu drept de proprietate
construcții nelocative și rețelele ingineresti amplasate pe str. Alba Iulia, nr. 75, mun.
Chișinău, printre care și rețele de cabluri electrice, de telecomunicații, gaz natural etc.
Reconstrucția și extinderea de către de ÎM „Tipopres” SRL a imobilului - bloc Q din str.

Alba Iulia, nr. 75, mun. Chişinău, se efectuează nemijlocit pe reţelele ingineresti (reţelele electrice şi de cabluri telefonice), ceea ce este inadmisibil. Fundaţia clădirii extinse este alipită nemijlocit cablurilor electrice de 10 kV, la o distanţă de 0,2 m de la reţelele de cabluri, consola nivelului doi iese deasupra reţelelor electrice de 10 kV cât şi în apropierea staţiei de transformatoare 10/0,4 kV, fapt confirmat în rezultatul controlului de specialitate al Serviciului Protecţiei Civile şi Situaţii Excepţionale şi care contravine normativelor în construcţii şi Regulamentului cu privire la protecţia reţelelor electrice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 514 din 23 februarie 2002. Extinderea imobilului se efectuează în zona amplasării gazoductelor de presiune joasă şi medie în funcţiune, iar gazoductul şi armatura de deconectare este betonată în coloana construcţiei.

A menţionat reclamanta că construcţia existentă, proprietate a ÎM Tipografia „Tipopres” SRL, supusă reconstrucţiei, este amplasată nemijlocit pe canalul vizitabil ce le aparţine, ceea ce obligă la efectuarea unei expertize tehnice pentru stabilirea în proiect a măsurilor de protecţie ale canalului vizitabil, însă nu s-a efectuat. Toate lucrările indicate au avut loc fără coordonare sau aviz din partea proprietarului reţelelor ingineresti existente în funcţiune.

A precizat că în scopul amenajării căii de acces către anexa edificată, pârâta a iniţiat lucrări de betonare a suprafeţelor, ignorând faptul că reţelele de cabluri de 10 kV sunt amplasate subteran exact pe acea porţiune de teren, la fel, fără coordonarea în prealabil cu proprietarul acestora şi fără respectarea normelor referitoare la protecţia reţelelor electrice. De altfel, nu a fost eliberat nici un acord conform pct. 17 lit. a) din Regulamentul cu privire la protecţia reţelelor electrice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 514 din 23 februarie 2002, or, acordul nici nu a fost solicitat.

A afirmat reclamanta că anterior pârâta a mai atentat asupra dreptului său de proprietate, inclusiv asupra reţelelor ingineresti, însă prin hotărârea din 10 decembrie 2010 a Judecătorei Economice de Circumscripţie, menţinută prin decizia din 23 noiembrie 2011 a Curţii de Apel Economice şi decizia din 16 mai 2012 a Curţii Supreme de Justiţie, printre altele, s-a hotărât obligarea pârâtei să nu iniţieze construcţii şi acţiuni ilegale, ce ar influenţa negativ proprietatea sa. Reconstrucţia şi extinderea imobilului efectuată de pârâtă nu doar a atentat la dreptul său de proprietate, dar pune în pericol real sănătatea şi viaţa persoanelor care activează pe teritoriul respectiv, cu posibile consecinţe grave, în special prin crearea unor condiţii favorabile izbucnirii incendiilor şi exploziilor, îngreunarea procesului de depistare şi înlăturare a eventualelor defecţiuni, de salvare şi evacuare a persoanelor.

ÎM Tipografia „Tipopres” SRL, la 27 mai 2013 a înaintat cerere reconvenţională împotriva SRL „Proalfa-Service”, prin care a solicitat demolarea construcţiei-anexa Q¹ la blocul Q, amplasat pe str. Alba Iulia, nr. 75, mun. Chişinău.

În motivarea cererii reconvenţionale, reclamanta a indicat că la data de 21 martie 2011, Primăria mun. Chişinău a emis pe numele SRL „Proalfa-Service” autorizaţia de construire nr. 129, prin care a autorizat reconstrucţia anexei la blocul Q din str. Alba

Iulia, nr. 75, mun. Chișinău. Autorizația menționată a fost contestată în instanța de judecată, iar în procesul examinării cauzei, de către Curtea de Apel Chișinău a fost dispusă numirea expertizei tehnice în construcții, printre care și expertizarea documentației tehnice de proiect a blocului Q¹ din str. Alba Iulia, nr. 75, mun. Chișinău, dar și a construcției deja edificate. Prin raportul de constatare tehnico-științific nr. 01 din 01 februarie 2013, s-a constatat că blocul Q¹ din str. Alba Iulia, nr. 75, mun. Chișinău este proiectat și construit cu încălcări grave și inadmisibile ale normelor tehnice în construcții și ale legislației în construcții în vigoare, iar exploatarea construcției poate duce la prăbușirea construcției din vecinătate-bloc Q, cât și la alte consecințe negative pentru viața și sănătatea oamenilor, ceea ce reprezintă în sine o atentare inadmisibilă asupra proprietății sale.

A declarat reclamanta că, construcția blocului Q¹, demolarea căreia se solicită a fost edificată de către SRL „Proalfa-Service” în pofida faptului că prin încheierea din 02 iunie 2011 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă nr. 3-2769/11, a fost dispusă suspendarea autorizației de construcție nr. 129 din 21 martie 2011 și a certificatului de urbanism nr. 943/10 din 08 decembrie 2010. Astfel, construcția a fost construită și exploatată în lipsa documentelor justificative de bază.

Prin încheierea din 27 martie 2013 a Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău s-a primit acțiunea reconvențională pentru examinare într-o procedură cu cererea de chemare în judecată inițială.

Pe parcursul examinării litigiului, FPC „Alfa-Agil” SRL și SRL „Polimercolor” au solicitat prin cerere intervenirea în calitate de coreclamanti pe acțiunea reconvențională și din nume propriu au solicitat demolarea construcției lit. Q¹ (N) număr cadastral 0100510.103.54, din str. Alba Iulia, nr. 75, mun. Chișinău (Vol. II, f.d. 222-223).

La data de 07 iunie 2016, ÎM Tipografia „Tipopres” SRL, FPC „Alfa-Agil” SRL și SRL „Polimercolor” au depus cerere de concretizare a pretenției și temeiului invocat pe acțiunea reconvențională, solicitând demolarea construcției lit. Q¹ (N) număr cadastral 0100510.103.54, din str. Alba Iulia, nr. 75, mun. Chișinău (Vol. III, f.d. 3-4).

În motivarea cererii concretizate s-a invocat că prin raportul de constatare tehnico-științific nr. 01 din 01 februarie 2013, efectuat de expertul judiciar A. Achimov, se confirmă că edificarea blocului Q¹ (N) de către SRL „Proalfa-Service” s-a efectuat cu grave abateri de la cerințele normative în construcție și a afectat în mod inadmisibil încăperile deținute în blocul lit. Q din imediata apropiere. Cercetările efectuate au demonstrat că: documentația tehnică de proiect a blocului Q¹, edificat de către SRL „Proalfa-Service” este întocmită cu abateri de la planul general și cu încălcarea normativelor în construcție, inclusiv sanitare și antiincendiare; blocul Q¹ nu corespunde normativelor în construcție, inclusiv sanitare și antiincendiare; încălcările constatate condiționează impactul negativ asupra construcției din imediata vecinătate, exprimat prin - riscul tasării fundației blocului Q, care pe parcursul exploatării poate duce atât la prăbușirea acestuia, cât și la alte consecințe negative pentru stabilitatea construcției

deopotrivă cu viața și sănătatea oamenilor; - încălcarea normelor sanitare referitoare la iluminare, ceea ce provoacă consecințe negative asupra sănătății oamenilor ce activează în încăperile blocului Q, cât și cheltuieli suplimentare în vederea iluminării încăperilor date; - încălcarea normelor antiincendiare, ceea ce în caz de incendiu creează un risc real pentru viața oamenilor și integritatea construcțiilor vecine.

Au precizat că, prin hotărârea din 21 februarie 2014 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, menținută prin decizia din 21 octombrie 2015 a Curții Supreme de Justiție, a fost anulat certificatul de urbanism și autorizația de construire obținute de către SRL „Proalfa- Service” pentru edificarea imobilului lit. Q¹ (N). Astfel, atentarea inadmisibilă asupra încăperilor deținute în blocul Q urmează a fi înlăturată prin demolarea imobilului litigios.

Concomitent au specificat că, prin adeverința Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău din 01 noiembrie 2011 și planul de amplasament al imobilului lit. Q¹ (N) se atestă că construcția litigioasă se află parțial deasupra canalului subteran cu nr.0100510.103.43. Acest canal reprezintă o construcție subterană cu S~6000 mp, destinată pentru tranzitarea rețelelor tehnico-edilitare necesare pentru exploatarea imobilelor amplasate pe teritoriul din str. Alba Iulia, nr. 75, mun. Chișinău. Ca urmare a adoptării deciziei irevocabile din 25 noiembrie 2015 a Curții Supreme de Justiție, pretenția SRL „Proalfa-Service” privind recunoașterea proprietății exclusive, inclusiv asupra canalului subteran, a fost respinsă ca neîntemeiată. La fel, instanța a statuat că bunurile (accesoriile) din infrastructura complexului industrial, care prin natura și destinația lor sunt indispensabile în exploatarea bunului principal (imobilele), constituie proprietatea comună forțată și perpetuă a deținătorilor de imobile amplasate pe acest teritoriu. Astfel, pe lângă atentarea inadmisibilă invocată de ÎM Tipografia „Tipopres” SRL în baza deciziei din 21 octombrie 2015 a Curții Supreme de Justiție, construcția edificată de către SRL „Proalfa-Service” prezintă pericol și pentru canalul subteran comun pentru toți deținătorii de imobile din teritoriu, inclusiv și ÎM Tipografia „Tipopres” SRL. Or, amplasarea construcției lit. Q¹ (N) deasupra canalului subteran îi afectează integritatea și structura de rezistență, iar cu timpul există riscul prăbușirii acestuia deopotrivă cu blocul Q¹ (N). Canalul subteran este un bun de importanță strategică pentru deținătorii de imobile în acest teritoriu, astfel pentru înlăturarea pericolului creat, se impune demolarea construcției Q¹ (N), amplasată parțial deasupra acestuia.

La data de 21 iunie 2016, SRL „Polimercolor” a depus cerere de renunțare la acțiune, conform căreia a renunțat de a fi parte în procesul respectiv, cu excluderea din proces (Vol.III, f.d.144).

Prin încheierea din 10 noiembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău s-a respins ca neîntemeiată cererea de recuzare înaintată judecătorului Dorin Dulghieru de către administratorul ÎM Tipografia „Tipopres” SRL, Victoria Vasileva și administratorul FPC „Alfa-Agil” SRL, Maria Solomenco, în cauza civilă la acțiunea

depusă de SRL „Proalfa-Service” împotriva ÎM Tipografia „Tipopres” SRL cu privire la demolarea construcției și acțiunea reconvențională depusă de ÎM Tipografia „Tipopres” SRL, FPC „Alfa-Agil” SRL împotriva SRL „Proalfa-Service” cu privire la demolarea anexei (Vol.III, f.d.176).

Prin hotărârea din 02 decembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Proalfa-Service” împotriva ÎM Tipografia „Tipopres” SRL cu privire la demolarea construcției-anexă la imobilul bloc Q din str. Alba Iulia, nr. 75, mun.Chișinău, edificate de către pârât în urma reconstrucției și extinderii imobilului; s-a respins ca neîntemeiată acțiunea reconvențională depusă de ÎM Tipografia „Tipopres” SRL, FPC „Alfa-Agil” SRL împotriva SRL „Proalfa-Service” cu privire la demolarea construcției Q¹ (N), cu număr cadastral 0100510.103.54 din str. Alba Iulia, nr. 75, mun.Chișinău (Vol.III, f.d.226, 230-239).

Prin decizia din 28 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de reprezentantul ÎM Tipografia „Tipopres” SRL, Victoria Vasileva și s-a menținut încheierea din 10 noiembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău și hotărârea din 02 decembrie 2016 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău (Vol.IV, f.d.36-51)

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de apel a reținut că în perioada de timp 30 iunie 2011, când a fost emisă încheierea Curții de Apel Chișinău privind anularea măsurilor de asigurare prin suspendarea executării autorizației de construire nr. 129 din 21 martie 2011 și a certificatului de urbanism nr. 943/10 din 08 decembrie 2010 și până la 05 iunie 2013, când a fost pronunțată decizia Curții Supreme de Justiție, prin care s-a casat încheierea din 23 februarie 2013 a Curții de Apel Chișinău și s-a emis o nouă decizie prin care s-a admis cererea SRL „Proalfa-Service” privind anularea încheierii din 02 iunie 2011 a Curții de Apel Chișinău de suspendare a autorizației de construire nr. 129 din 21 martie 2011 și a certificatului de urbanism nr. 943/10 din 08 decembrie 2010, SRL „Proalfa-Service” a dispus legitim de dreptul de a efectua lucrări de construcție și montaj al depozitului cu încăperi pentru oficiu în baza autorizației de construire nr. 129 din 21 martie 2011 și a certificatului de urbanism nr. 943/10 din 08 decembrie 2010.

Concomitent a menționat că până la adoptarea hotărârii din 21 februarie 2014 a Judecătoriei Centru, mun.Chișinău, menținută prin decizia din 21 octombrie 2015 a Curții Supreme de Justiție, conform procesului verbal de recepție finală nr. 718 din 01 octombrie 2012 privind construcția unui depozit cu încăperi pentru oficiu din str. Alba Iulia, nr. 75, mun.Chișinău, întocmit de membrii comisiei de recepție, s-a recomandat propunerea spre recepție finală a construcției unui depozit cu încăperi pentru oficiu din str. Alba Iulia, nr. 75, mun.Chișinău, ceea ce denotă că edificarea construcției litigante s-a edificat conform prevederilor legale.

De asemenea, s-a indicat că conform concluziei raportului de constatare tehnico-științific nr. 049/11 din 27 mai 2016 referitor la edificarea construcției bunului imobil cu număr cadastral 0100510.103.54 din str. Alba Iulia, nr. 75, mun.Chișinău, blocul Q¹, s-a

stabilit că construcția corespunde pe deplin cerințelor și normativelor în vigoare privind criteriul „rezistență și rigiditate”, lucrările de construcție fiind acceptabile și urmează a fi recepționate și transmise în exploatare în modul corespunzător.

La fel, instanța de apel a reținut că dreptul la proprietate privată este garantat de art. 46 al Constituției Republicii Moldova și protejat de art. 1 al Protocolul nr. 1 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Astfel, instanța de fond întemeiat a identificat în speță o „speranță legitimă” a SRL „Proalfa-Service” rezultată dintr-un act administrativ emis de administrația publică locală și anume autorizarea de construire nr. 129 din 21 martie 2011, prin care Primăria mun.Chișinău a autorizat executarea lucrărilor de construcție a unui depozit cu încăperi pentru oficiu din contul demolării anexei existente lit. Q¹, în limitele planimetrice a încăperii demolate pe termenul amplasat pe str. Alba Iulia, nr. 75, mun.Chișinău, conform certificatului de urbanism nr. 943/10 din 08 decembrie 2010 și procesului verbal de recepție finală, prin care s-a propus recepția finală a construcției Q¹ (N), numărul cadastral 0100510.103.54 din str. Alba Iulia, nr. 75, mun.Chișinău.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 29 mai 2017, ÎM Tipografia „Tipopres” SRL, prin intermediul administratorului Victoria Vasileva, a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel (Vol.IV, f.d.56-63).

În susținerea recursului se invocă că decizia instanței de apel a fost adoptată cu încălcarea esențială a normelor de drept procedural, exprimată prin aprecierea arbitrară a probelor de rând cu comiterea unor încălcări și erori ce au dus la soluționarea greșită a cauzei, cât și la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

La data de 19 ianuarie 2018 SRL „Proalfa-Service”, prin intermediul avocatului Marin Domete a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil (Vol.IV, f.d.70-82).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum denotă actele cauzei copia deciziei integrale a instanței de apel din 28 martie 2017, a fost expediată participanților la proces la 10 aprilie 2017, prin scrisoarea de expediere nr. 5120, însă confirmări despre recepționarea acesteia de către recurentă, lipsesc.

În consecință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră, că recurenta ÎM Tipografia „Tipopres” SRL s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs la 29 mai 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către ÎM Tipografia „Tipopres” SRL în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității

recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyanyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎM Tipografia „Tipopres” SRL, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar alegerile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎM Tipografia „Tipopres” SRL, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Întreprinderea Mixtă Tipografia „Tipopres” Societate cu Răspundere Limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

judecători

Ion Druță

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean